

Boekbespreking

Mitteilungen der Schweizerischen Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen. XVII Band 1. Heft.

E. Favre geeft een overzicht der resultaten, bereikt in het gemeentebosch van Boveresse, groot 115 ha, dat thans 39 jaar beheerd is volgens Biolley's Methode du Contrôle.

Het bosch verkeerde in 1869 tengevolge van overmatige veeweide en te grooten kap in zeer slechte conditie; in 1892 werd begonnen met een bedrijfsregeling volgens Biolley's principes. De houtmassa per ha steeg van 233 Sylve tot 269 Sylve; de verdeeling van het aantal stammen over de dikte-klassen is verschoven in de richting van de dikste stammen; het percentage werkhout steeg van 50% tot 70%; de inhoud van den middelboom steeg van 0.79 tot 1.01 Sylve. De loopende periodische aanwas van den blijvenden opstand steeg van 6,1 Sylve tot 8,1 Sylve, daalde daarna tot 5,4 Sylve, om weer te stijgen tot 7,2 Sylve, de tijdelijke daling wordt aan meteorologische invloeden toegeschreven.

De bereikte resultaten, hoe interessant ook, geven m.i. geen aanwijzing over de voordeelen der M. d. C. tegenover andere methoden; hadden ze betrekking op een niet-verwaarloosd bosch dat eerst gedurende minstens een halve eeuw op technisch juiste wijze volgens een andere methode beheerd was, dan was de waarde der cijfers veel grooter!

De tweede publicatie: „*Untersuchungen aus dem geplenterten Buchen-Niederwald*“ door Dr. Ph. Flury, heeft voor ons, die een dergelijke bedrijfsregeling niet kennen, geen betekenis.

W. Nägeli beschrijft: „*Periclista lincolata Kl.; eine Eichenblattwespe als Forstschädling*“.

Het insect, waarvan de larve de bladen der jonge zomereiken bevreest, heeft zich sedert 1928 aanzienlijk vermeerderd; de larve van een nog niet met zekerheid gedetermineerde sluipwesp parasiteert op de larve van *Periclista*.

Een publicatie van H. Burger geeft cijfers over den reeds bekenden invloed van het bosch op hoeveelheid neerslag, luchttemperatuur, vochtigheidstoestand enz.

Interessant is de vijfde verhandeling: „*Einfluss der Herkunft des Samens auf die Eigenschaften der Holzgewächse*“. W. Nägeli behandelt thans den fijnspar en speciaal de vorotzetting der proeven, reeds in 1905 door Engler beschreven, voor zoover betreft de proeven met zaad afkomstig van verschillende hoogten.

Engler is in 1898 uitgegaan van zaad van boomen, die op verschillende hoogten (545 tot 1800 m) boven den zeespiegel van nature voorkwamen; de planten zijn uitgeplant op proefvlakten die zelf weer van 1000 tot meer dan 1600 m boven den zeespiegel liggen.

Van alle groei-verschijnselen, die in cijfers zijn uit te drukken, blijkt dat de fijnspar uit het hooggebergte op de lager gelegen proefvlakten achterblijft, terwijl op den duur in het hooggebergte de spar die vandaar stamt, de meerdere blijft van dien, welke uit lagere streken afkomstig is.

De habitus van den spar uit het hooggebergte is overal meer gedrongen, met gesloten kroon; de spar uit de lage streken is echter in de hoogste culturen slechts struikvormig ontwikkeld.

Het ligt voor de hand dat wij bij het lezen van deze resultaten denken aan het groote belang van nadere gegevens en voortgezet onderzoek inzake de groei-prestaties hier te lande van den douglas, afkomstig van boomen van diverse hoogten in Amerika (Washington). K.